

עיצוב לייף סטייל טרנדים תרבות אמנות קולינריה אדריכלות

מוצר טכנולוגיה מילאנו 2022

קריאת השכמה: האמנית שרוצה להציל את הקרחונים

מה שהחל בטיול בפטגוניה הרחוקה הפך לרומן ארוך שנים. רונית קרת מלקטת את אריזות הקלקר שמשליכים ברחוב ובונה מהן עולמות לבנים

קרלה רטאוס פורסם: 19.04.22, 08:59

על תעשיית הנייר (אבי חי)

משנה לשנה, הטמפרטורה בכדור הארץ ממשיכה לטפס, יש הטוענים שזה עניין של מעלה וחצי בלבד עד שנגיע לנקודת האל-חזור ונעמוד בפני אסון אקולוגי עצום. היעלמות הקרחונים יובילו להשלכות קשות, ישבשו את אורח החיים שלנו ויפרו את האיזון בטבע. האמנית רונית קרת, חוקרת במשך שנים את הנושא ושואפת דרך העבודות שלה לעורר אותנו ולהציל את הקרחונים שמתכלים מול עינינו.

"יש לי פריחה מאוחרת" היא אומרת על עצמה. קרת תמיד חיפשה דרכים לבטא את היצירות שלה, גם כשלימדה באוניברסיטה כתיבה מדעית "שזה הדבר הכי יבש שיכול להיות" אומרת בחצי חיוך, היא הצליחה להכניס את האמנות והיצירות במסגרת הקורס. בעקבות חברה שעודדה אותה לעשות את הצעד, היא נרשמה לבסוף לתואר בחינוך ואמנות במסגרת אוניברסיטת לידס, אותו סיימה בהצטיינות, "נשבתי בחלום" היא אומרת. במסגרת הלימודים, מרצה נתן לה לצייר ציור חופשי "מאותו הרגע לא יכולתי להפסיק, במשך שנים נהגתי לצייר בלילות בשקט ועד היום אני יוצרת בדממה מוחלטת ותריסים מוגפים, במן עולם משלי".

כמו סכר שנפרץ היא החלה לצייר ללא הפסקה והמשיכה ללמוד רישום כהלכה אצל מרצה, ולאחר מכן גם נרשמה ללימודים במדרשה. "רציתי ללמוד תיאוריות, לא להיות מנותקת. סיימתי את המדרשה וגילתה אותי רחל סוקמן מגלריית המשרד בתל אביב, שם הצגתי את התערוכה הראשונה. אחריה צצו עוד תערוכות, אבל אף פעם לא הייתי אני זו שיזמתי, הייתי עסוקה ביצירה. בשנים שציירתי ההוראה איזנה אותי, אני נוטה לעוף לגבהים וזה הוריד אותי לשורשים".

חנית קרת (ענבל מרמרי)

הדרך לטיפול ביתי בקמטים וייצור מוגבר של קולגן - גלו איך זה עובד

Be-Balance

קראו עוד

איביץ': "לכולם יש בראש את יונתן כהן של לפני שנתיים, זה לוקח זמן"

פורט

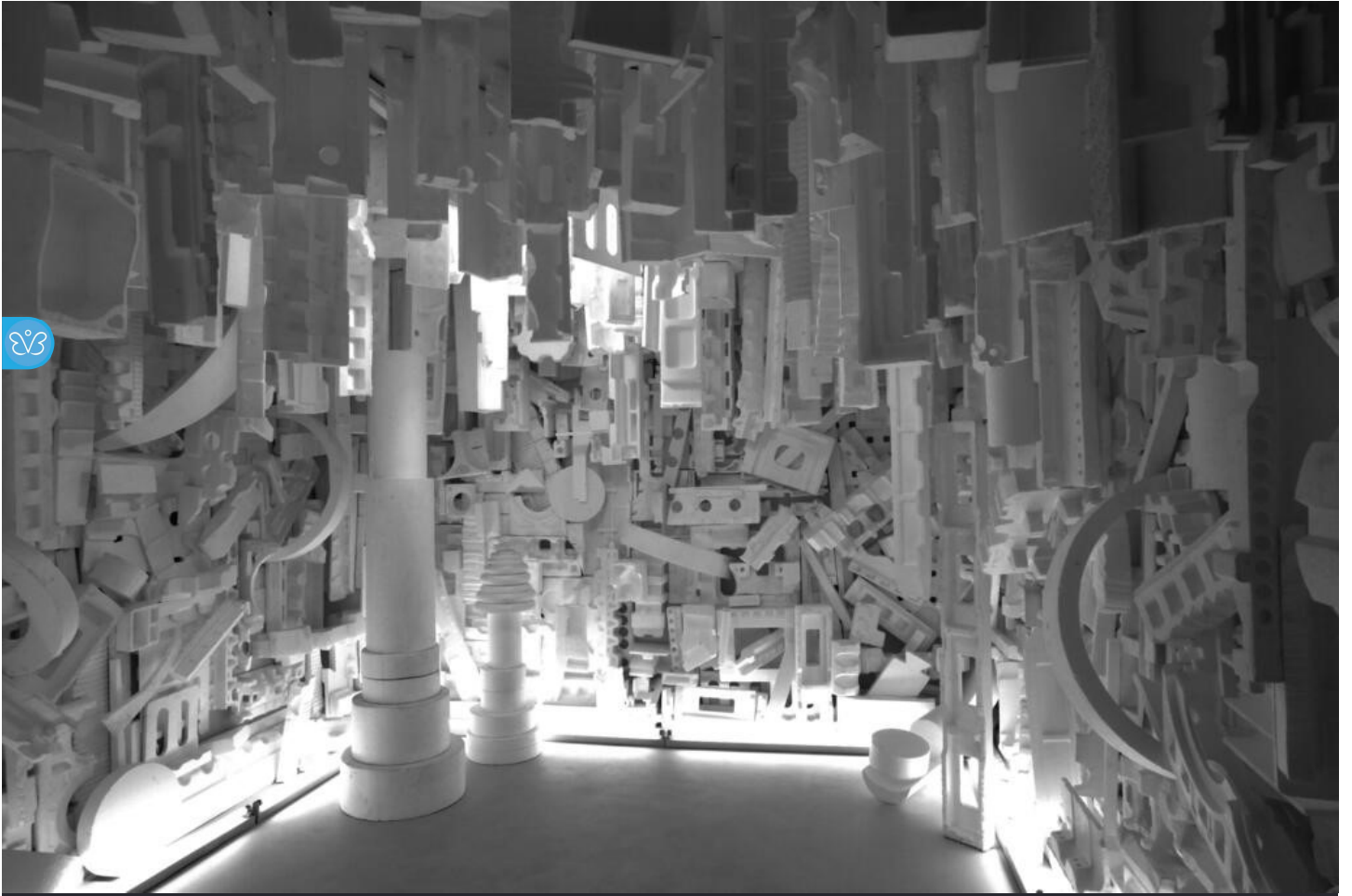

את מושא יצירותיה מצאה קרת בטיוול לפטגוניה הרחוקה לפני כ-15 שנה. "נסענו לפטגוניה בארגנטינה, שם עמדתי מול ה'פריטו מורנו'. ראיתי את הקרחון מתנפץ ומתפרק לתוך המים וזה היה הדבר הכי יפה והכי כואב בעולם. בערך שלוש שעות עמדתי שם, לא יכולתי להירגע. כשחזרנו הביתה התחלתי לרשום אותו, התאהבתי בקרחון הזה. יום אחד קמתי ואמרתי 'רגע, את רוצה להציל אותו? אז תצילי אותו!' היא משחזרת.

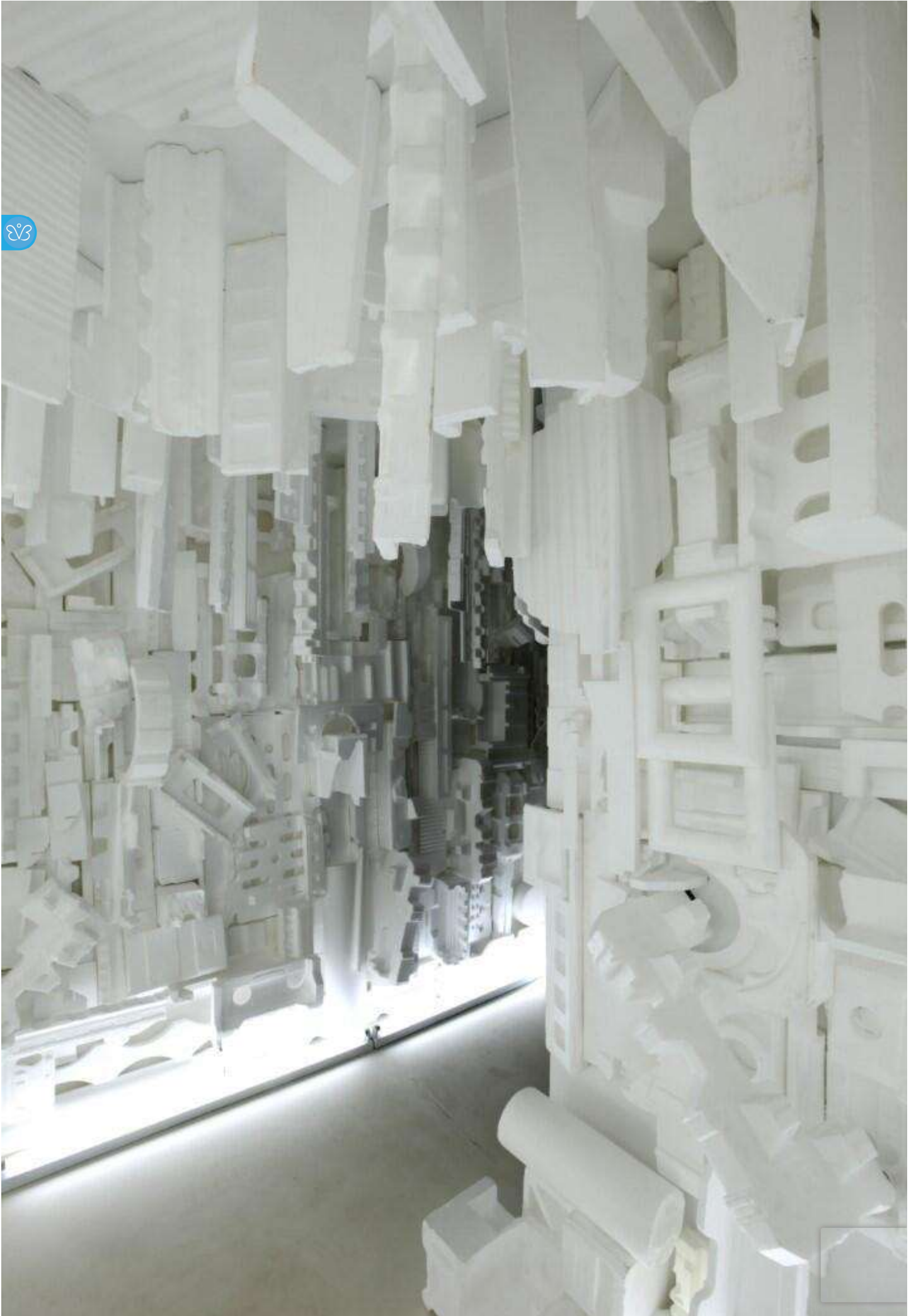
את אותם הקרחונים החלה קרת לבנות בתוך הסטודיו שלה בתל אביב. חתיכות-חתיכות של קלקר חיברה יחד לידי קרחונים ענקים שכיסו את החלל ולסדרת העבודות קראה בשם 'דמעות'. "הפריטו מורנו נראה כמו מיליוני דמעות. אני לא יודעת לבכות, אולי כל הבכי שצברתי במשך השנים שם על הקירות, זה הדמעות שלי ושל העולם" היא אומרת. הקרחונים עשויים מים מתוקים, מי שתיה צלולים שנמסים ונמהלים לתוך המים המלוחים של האוקיינוסים. "קראתי שב-2025 לכ-2.5 מיליארד אנשים לא יהיו מי שתיה, אם לא יתחילו להתפיל מים כמו שצריך. דרום אמריקה, אמריקה, דרום אפריקה, הודו, כל המזרח, לכולם יחסרו מים".

החודש, קרחוניה של קרת יוצגו בשתי תערוכות שונות במקביל; הם יבקרו בתערוכה שנאצרה על ידי יבשם עזגד במכון ויצמן למדע עם עבודה גדולה באורך 7 מטרים ויתארו בארמון PALAZZO MORA בוונציה באוצרותה של ורה פלפול. התערוכה מתקיימת כחלק מהביאנלה לאמנות בעיר, שהכירה מקרוב את נזקי ההתחממות הגלובלית וסובלת מתקופות יובש והצפות. שני המיצבים תפורים למקום, מתפרשים מהרצפה ועד התקרה. פסלי הקלקר מלווים בהקלטות מקוריות של שברי הקרחונים המתנפצים וקורסים מטה, לצד עבודות וידאו שמציגות סוסי פרא שדוהרים בסערה ובורחים מהאסון הקרב ובא. תפסנו את קרת לשיחה, רגע לפני שהיא עולה על טיסתה לאיטליה לצורך הקמות אחרונות ואירוע הפתיחה.

עולמות לבנים (אבי חי)

לא הוצה לחנך (אבי חי)

אז ספרי לנו איך העבודות שלך הגיעו לביאנלה לאמנות בוונציה?

"הקורונה הושיבה אותי בבית, התפנה לי זמן והתחלתי לענות לכל מיני קולות קוראים. כך הגעתי למוזיאון ינקו דאדא, משם הגעתי להציג במכון ויצמן, שלחתי גם עבודות וידאו למוזיאון CSCA בקוריאה, מוזיאון ברומא, הצגתי בביתן הישראלי ברומא ובין השאר נכנסתי לתחרות בשם ART LAGUNA COPETITION. לתחרות הזו נרשמו מעל 12 אלף אמנים מכל העולם ופתאום קיבלתי הודעה שאני ב-800 אחרונים, אחר כך זה הלך והצטמצם עד שהגעתי ל-200 האחרונים, שהם ה-HOTSPOT והציעו לי להציג בוונציה".

בעבודותיה קרת מרבה להשתמש בקלקר או בשמו המדעי פוליסטרן מוקצף, חומר זניח שלרוב מרפד אריזות מוצרים, תוצרי התעשייה והמסחר. הוא מיוצר מנפט גולמי ונחשב לחומר מזהם ובלתי מתכלה בקונטרסט צורם לקרחונים המתכלים ונעלמים.

איך התחילה היצירה שלך בקלקר?

"בשיעור אחד במדרשה הייתי צריכה לצייר מדרגות, הלכתי ברחוב וראיתי קלקר שהזכיר לי מבנה של מדרגות, לקחתי אותו הבית ורשמתי לפיו. מהיום הזה התחלתי, מה שהרבה קוראים פיסול, אבל אני קוראת לזה ציור עם קלקר. בשנה האחרונה במדרשה הייתי נוהגת להיכנס אליה בשבתות, ממש אקט פרטיזני, הייתי תוקעת עשרות מסמרים, יוצרת תמונה מקלקר על הקיר, משלבת בה צמחיה, מצלמת, מפרקת הכל ובורחת".

ומה יש בו שמחזיר אותך לעבוד איתו כל פעם מחדש?

"הוא מאוד קל, לעומת המסה האדירה של מי הקרחונים והוא לבן צחור. מסתבר שיש לו צפיפויות שונות וכשאני חותכת אותו יש ריחות שונים. עם השנים גיליתי שיש גם קלקרים שחורים, בהם אני גם משתמשת. יש משהו דמוני בדבר הזה. התחלתי לקרוא ולהתעניין, גיליתי שהוא אידאלי לבנייה ירוקה, הוא אטום מבחינה אקוסטית ותרמית וגם בהיבט מכבי אש הוא בטוח כי הוא נוזל כשנשרף. לצד זה, הוא חומר מזהם עשוי נפט. אני אוספת את אחד החומרים המזהמים ביותר והלא מתכלים ולוקחת אותו להגן על הקרחונים, שהם עצמם מתכלים ועומדים להעלם".

"את הקלקרים אני אוספת ברחובות המדינה, הוא מגיע אל"י הביתה וישר נכנס למקלחת עם שמפו. אני מלכת פחי האשפה, אני מנקה את תל אביב, חיפה וכל מקום שאני נמצאת. אין תיבות מחזור לקלקר, אני לוקחת וממחזרת דרך העבודות שלי וכשאני לא זקוקה להם, אני משאירה אותם בעין כרמל במפעל ייצור פוליסטירן מוקצף בכדי שימחזרו אותם".

בעצם הפכת בעצמך לסוג של מוקד למחזור החומר

"אנשים אוספים ושמים לי ליד הסטודיו. אחרי הריאיון הזה אתם תראו, תלכו ברחוב ולא תפסיקו לראות קלקרים. עשיתי בעבר עבודה מאוד גדולה בגלריית רחוב בנהריה. אני מאד מאמינה שכל השינוי בנושא צריך לקרות דרך הילדים. בעבר לימדו ילדים לא לקטוף פרחים והיום יש 'דרום אדום' או למשל לחגור חגורות בטיחות שגם נכנס לתודעה. כתבתי מכתב לכל התלמידים ולשתי הגלריסיות; מאיה פרת וסתיו אבן זהב, שלחו אותו לעירייה ולמוסדות החינוך וקראו לילדים לאסוף. כשבאתי, חיכה לי הר של קלקרים".

את שברי הקלקר היא מציבה בעזרת מסמרים ומחברת באמצעות דבק חם. "אני טוענת שכולנו עשויים שברים וכל בוקר קמים, אוספים את השברים ומדביקים אותם". את מבצע ההכנה לתערוכה הנוכחית בוונציה, מיצב הנפרש על גבי שני קירות

ענקיים, היא הכינה את חלקו מראש "אין לי צוות ואני לא נותנת לאף אחד לעזור לי, אני נורא נהנית מזה. אני אניגד לך את האמת, התוצאה לא תמיד מעניינת אותי, אלא הדרך, זה משהו שבוער לי לעשות. אני כנראה לא כל כך ניזונה ממחיאיות כפיים. הכנתי כבר פלטות מוכנות שלא אצטרך לעבוד שם חודשים ונסעתי בתחילת מרץ למשך שבוע שלם להקמה ועכשיו לעוד שלושה ימים לטאצ'ים אחרונים והשקות".

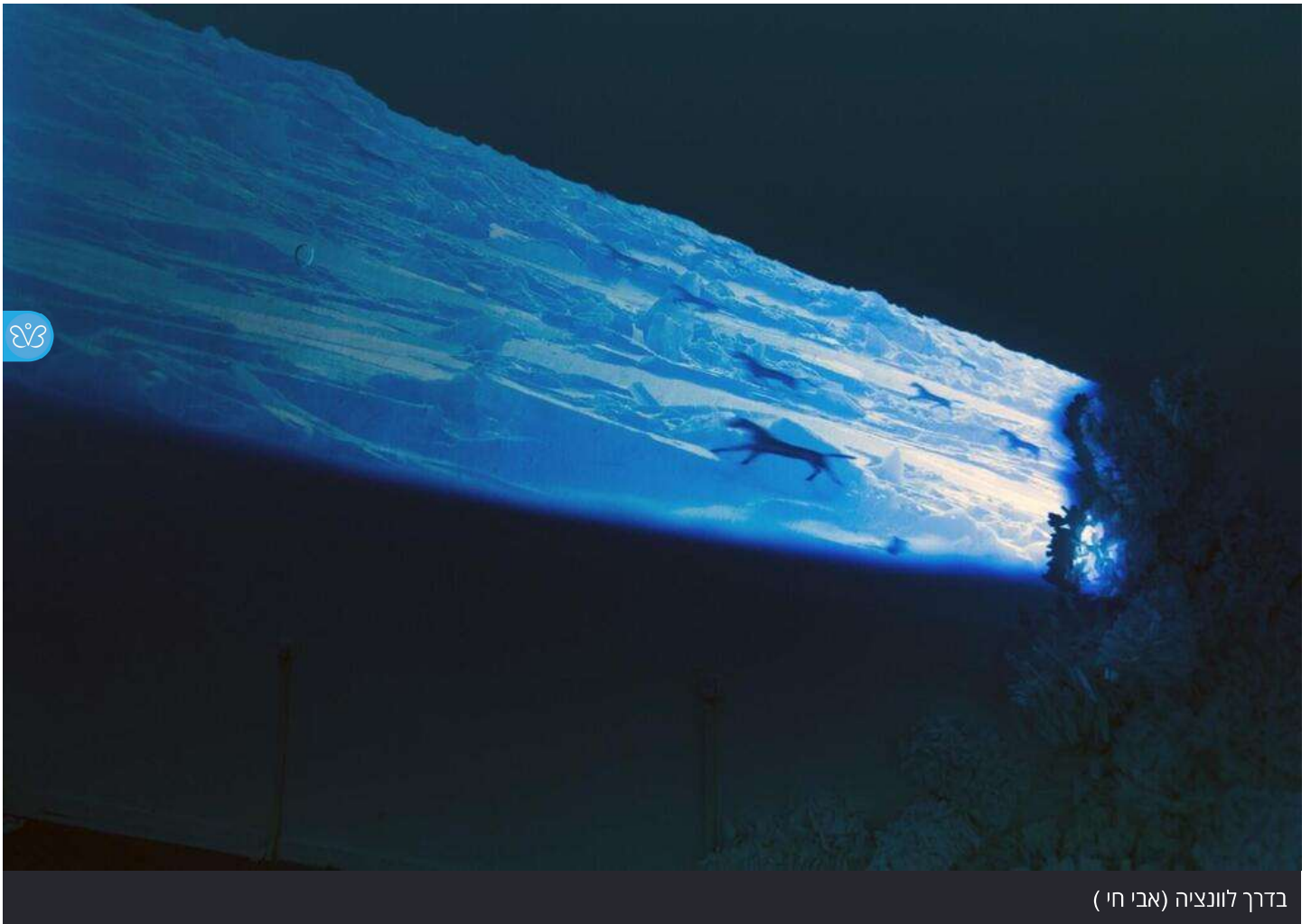
ואיך מתקבלת העבודה שלך עד כה?

"אמנים באולמות לידי תולים תמונות, צילומים והמילה הכי אופיינית למי שנכנס לחדר שלי היא YOU'RE CRAZY. כי זה מאות אלפי חתיכות קטנות שמתגבשות לקרחון ענק".

מהרצפה ועד התקרה (אבי חי)

בדרך לוונציה (אבי חי)

לצד יצירת הקלקר, קרת מציגה שתי עבודות וידאו חדשות שצולמו על ידי יבגני רומנובסקי. "בסרטון נראים סוסי פרא שחורים. הסוסים נמצאים לצד בני האדם עם תולדות החיים שלנו; הוא עזר בעבודות השדה, במלחמות, בהשלטת סדר, נציג של עולם החי שגם יפגע. בווידאו הסוסים בורחים ונופלים עם הקרחון המתנפץ אל מותם".

אילו רגשות את שואפת לעורר אצל הצופה?

"אני לא רוצה לזעזע, אבל אולי שיצטרפו אלי לבכי. אחד האוצרים בתערוכה בוונציה טען שהעבודות שלי הן WAKE UP CALL לאנשים, שאני קוראת להם להתעורר".

מה משמעות הנקודה השחורה שמלווה את העבודות הלבנות שלך?

"תמיד בכל עבודה שלי יש נקודה אחת שחורה, שבאה להזכיר לנו שאף פעם לא מושלם. כמו שטיחים פרסיים, שמשאירים פגם אחד להראות שהם מקוריים ולא מושלמים".

מאיפה את שואבת השראה?

"מוזיקה קלאסית, שירה מפעילה אותי ואת הדמיון. הייתי יושבת באופרה בקונצרט ולא יכולה לחכות לחזור לסטודיו וליצור. אני קוראת המון על המשבר האקלימי בעולם, אבל לא יוצרת בשבילך לחנך.

הנקודה השחורה (אבי חי)

מלבד משבר האקלים, באילו עוד נושאים את נוגעת דרך העבודות שלך?

"אני מפסלת דמויות לא כל כך שמחות, הרבה שחור לבן, ועוסקת בשאלת הגזענות, הבדלים בין מעמדות ושאלות קיומיות. טיילתי הרבה בעולם וראיתי המון עוני. כל לילה בהודו צעקתי מתוך שינה מלראות ילדים קטנים רעבים ועקבתי אחריהם. הם מאוד מעניינים אותי והעוני המצוקה וגם האלימות שלנו כלפינו וכלפי הטבע".

אז תני לנו הצצה קטנה, מה נראה בעתיד?

"יש הרבה עבודות שעדין לא הוצגו ומחכות. הרעיונות הבאים שלי זה יובש ואוקיינוס. עכשיו התחלתי לחקור את הנושא של האוקיינוס; הפגיעה בדגה, באלמוגים, שליש מהאקוופירים בעולם התייבשו, יש שמורות אלמוגים שאיבדו את הצבע ונעשו לבנים, מן סיד ואין מקום לצמחים ולדגים".

אז הכל טוב ממפגשים כאובים שלך בעולם?

"אני בן אדם כנראה מאוד רגיש כי הדברים מטלטלים אותי. אני לוקחת ללב ומשחררת את זה על קנבס".

רוצים להתעדכן בכל פעם שעולה כתבה חדשה? עקבו אחרינו [באינסטגרם](#)

כתבות קשורות:

[מקשקשים: האמנית הישראלית שנלחמת דרך הציורים ביחס שלנו לטבע](#)

[האמן שיוצר יצירות אמנות מתכלות בממדי ענק במטרה לשנות את העולם](#)

[תהיתם פעם איך העולם שלנו נראה ממעוף הציפור?](#)

[לניט חדש](#)

[קרחונים](#)

[נושאים המדרשה](#)

[קשורים אמנות ישראלית](#)

[ונציה](#)

[אמנות](#)

